

Słowa podziękowania za wręczenie nagrody Kościoła w dniu 18.10.2024 r.

Wysoki Synodzie, czcigodni biskupi, siostry i bracia!

Dziękuję za wielki zaszczyt otrzymania nagrody Kościoła.

Abyście zrozumieli, co chcę powiedzieć, będę mówił teraz po niemiecku.

Nagrodę Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce przyjmuję z wielką pokorą, ponieważ mam świadomość zasług osób, które otrzymały ją przede mną lub razem ze mną. Miałem wielki przywilej uczestniczenia w pierwszej uroczystości wręczenia nagrody w ramach obchodów jubileuszu Reformacji w 2017 roku.

Nie bez powodu arcybiskup Szwecji przyjął nagrodę za ważną służbę, jaką szwedzki Kościół pełnił po II wojnie światowej. Muszę przyznać, że nie zdawałem sobie sprawy z sytuacji chrześcijan luterkańskiego wyznania, którzy byli zniesławiani i dyskryminowani jako Niemcy.

Uśmiechnąłem się jednak wewnętrznie, gdy wręczano nagrodę. Cóż za genialny pomysł, by w obecności Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wysokich rangą przedstawicieli świata polityki i mediów zwrócić uwagę na trudne losy i znaczące dokonania społeczne luteran w Polsce. Chapeau!

Spoglądając wstecz na wiele lat zespołowej i przyjacielskiej współpracy z Kościołem Ewangelicko-Augsburskim w Polsce, mogę powiedzieć, że zawsze byłem pod głębokim wrażeniem radości płynącej z pięknej organizacji życia kościelnego, entuzjazmu dla poważnej pracy teologicznej, charyzmy i bogactwa idei pracy misyjnej i diakonijnej Kościoła. Z tych powodów nie działałem tylko w poczuciu odpowiedzialności za naszą wspólną historię, ale przemierzałem drogę z Kościołem Ewangelicko-Augsburskim w Polsce także z wewnętrznego przekonania.

Mogłem to uczynić, ponieważ Niemiecki Komitet Krajowy Światowej Federacji Luterkańskiej był i nadal jest zainteresowany tym, abyśmy jako Kościoły w Polsce i Niemczech wspólnie dawali świadectwo naszej wiary w tym świecie. Być może mamy różne poglądy na niektóre kwestie, ale jakie znaczenie mają te różnice w świetle fundamentalnego wyznania, które nas łączy: Konfesji Augsburskiej? Ono również rozróżnia między centralnymi kwestiami wiary, co do których istnieje zgoda, a mniej ważnymi kwestiami, co do których mają miejsce różne opinie.

Chylę przed Wami czoła, dziękuję za Nagrodę im. Królowy Anny Wazówny i wołam do Was: Warownym Grodem jest nasz Bóg!

Norbert Denecke

Nadradca kościelny w stanie spoczynku

Wrocław, 18 października 2024 r.